

3. Zakładowe i Oddziałowe Komisje zbierają się poza godzinami normalnej pracy zakładu, względnie zmiany, w której zatrudnieni są członkowie Komisji.

§ 4. 1. Pierwsze zebranie Komisji zwołuje dyrektor zakładu w porozumieniu z radą zakładową. Na pierwszym zebraniu Komisji członkowie Komisji dokonają wyboru przewodniczącego i zastępcy przewodniczącego. Jeśli przewodniczącym Komisji wybrany zostanie jeden z delegatów administracji zakładu, to zastępcę przewodniczącego należy wybrać spośród delegatów rady zakładowej i odwrotnie.

2. Obradom Komisji przewodniczy kolejno przewodniczący i zastępca przewodniczącego.

§ 5. 1. Komisja wydaje orzeczenie na podstawie jednomyślniej decyzji wszystkich jej członków. W przypadku, gdy jednomyślności tej osiągnąć nie można, Komisja wydaje orzeczenie oddalające spór. Od orzeczenia, oddalającego spór, może dyrekcja zakładu lub rada zakładowa wnieść odwołanie do Głównej Komisji Norm Pracy przy danym Centralnym Zarządzie Przemysłu (C.Z.P.). Jeśli odwołanie takie nie zostanie wniesione w ciągu 2 dni od dnia wydania orzeczenia — orzeczenie nabiera mocy ostatecznie wiążącej.

2. Komisja nie może stanowić o zmianie obowiązujących zakład pracy norm pracy, współczynników ułatwienia względnie utrudnienia oraz normatywów (elementów norm stanowiących podstawę do obliczenia norm pracy), ustanowionych przez Ministerstwo, lub C.Z.P. w porozumieniu z Zarządem Głównym Związku Zawodowego.

W przypadku zastrzeżeń co do słuszności norm, współczynników i normatywów, ustanowionych jak wyżej, Komisja skierowuje umotywowany wniosek do Głównej Komisji Norm Pracy przy C.Z.P. o wprowadzenie koniecznych zmian. Wniosek ten Komisja przesyła za pośrednictwem administracji zakładu, działającej w porozumieniu z radą zakładową.

§ 6. 1. Komisja obowiązana jest rozpatrzyć spór i wydać orzeczenie w zasadzie najpóźniej w piątym dniu od dnia wniesienia sporu.

2. Sekretariat Komisji powiadamia na piśmie pracownika, wnoszącego spór, oraz administrację zakładu o dniu i godzinie zebrania Komisji dla rozpatrzenia sporu.

3. Spór może być rozpatrzony również pod nieobecność zainteresowanego pracownika, jeśli pracownik nadeśle przed wyznaczonym dniem zebrania Komisji wniosek o rozpatrzenie sporu w jego nieobecności. Komisja może jednak zażądać stawienia się pracownika wiodącego spór, a w razie jego niestawienia — odroczyć rozpatrzenie sporu najwyżej jednak na dalsze 5 dni.

§ 7. 1. Komisja wydaje orzeczenie po zbadaniu, czy wprowadzona dla danej pracy norma pracy jest zgodna z wzorcową normą pracy, obowiązującą dany zakład pracy, z uwzględnieniem obiektywnych wskaźników, ułatwiających lub utrudniających wykonanie wzorcowej normy pracy. W tym celu Komisja obowiązana jest przed wydaniem orzeczenia wysłuchać osobę odpowiedzialną za wprowadzenie spornej normy pracy. Osobą tą winien być z reguły zakładowy technik normowania pracy.

2. W przypadku uznania przez Komisję spornej normy pracy za niezgodną z wzorcową normą pracy, lub w przypadku stwierdzenia zastosowania niewłaściwych wskaźników ułatwienia lub utrudnienia, administracja zakładu obowiązana jest wprowadzić dla danej pracy, w porozumieniu z radą zakładową w ciągu 5-ciu dni, nową normę, opartą na wzorcowej normie pracy i na właściwych wskaźnikach ułatwienia lub utrudnienia.

3. W przypadku uznania przez Komisję normy, ustalonej przez zakład pracy dla czynności niepowtarzających się, za niesłuszną — administracja obowiązana jest w porozumieniu z radą zakładową w ciągu 5-ciu dni wprowadzić nową normę uwzględniającą wskazania Komisji.

4. W przypadku uznania przez Komisję normy obliczeniowej (opracowanej w zakładzie pracy na podstawie obowiązujących normatywów) za niesłuszną na skutek przeprowadzenia błędnego rachunku lub użycia niewłaściwych elementów normatywów — administracja obowiązana jest, w porozumieniu z radą zakładową, wprowadzić w ciągu 5-ciu dni nową normę prawidłowo obliczoną.

§ 8. 1. Do czasu wprowadzania przez administrację nowej normy obowiązuje norma dotychczasowa.

2. Straty, wynikłe dla pracownika na skutek stosowania normy uznanej prawomocnym orzeczeniem Komisji za nieprawidłową, muszą być pracownikowi wyrównane za okres od dnia wniesienia sporu pod obrady Komisji.

§ 9. Komisja ma prawo wystąpić do Głównej Komisji Norm Pracy danego przemysłu z umotywowanym wnioskiem o rewizję obowiązujących zakład norm pracy również i z własnej inicjatywy, bez wyczekiwania na wniesienie sporu.

Wniosek ten zaopatrzony w opinię rady zakładowej Komisja przesyła za pośrednictwem administracji zakładu.

Administracja zakładu przesyła wniosek do Głównej Komisji Norm Pracy najpóźniej w ciągu 3 dni po otrzymaniu wniosku, dołączając do niego swoją opinię.

§ 10. Komisja może w razie potrzeby powoływać rzeczoznawców spośród inżynierów, techników lub przodowników pracy, zatrudnionych w uspołeczniczonych zakładach pracy tej gałęzi przemysłu, do której należy zakład, przy którym Komisja działa.

§ 11. Na podstawie własnej praktyki Komisja ma prawo wystąpić:

1) do administracji zakładu z wnioskiem o usunięcie przeszkód, utrudniających pracownikom wykonywanie i przekraczanie norm ze wskazaniem środków dla ich usunięcia;

2) do rady zakładowej — w sprawie zorganizowania pomocy przodowników pracy dla pracowników nie wykonujących norm, lub pracujących metodą mało wydajną.

§ 12. Zakład pracy obowiązany jest dostarczyć lokalu na zebrania Komisji oraz udzielić pomocy technicznej dla uruchomienia Sekretariatu, pokrywając potrzebne wydatki ze środków obrotowych zakładu.

§ 13. Powoływanie dla rozstrzygania sporów, wynikających na tle stosowania norm pracy innych komisji, których działalność nie byłaby oparta o postanowienia tej uchwały, jest zakazane.

§ 14. Posiedzenia Komisji są jawne.

§ 15. Wykonanie uchwały porucza się Przewodniczącemu Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego oraz właściwym ministrom.

§ 16. Uchwała wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z mocą obowiązującą od dnia 1 kwietnia 1950 r.

715.

ZARZĄDZENIE

MINISTRA PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

z dnia 13 maja 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem: Browar, Słodownia i Wytwórnia Wód Gazowych „S. Danielewicz” w Sieradzu.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437) oraz art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: Browar, Słodownia i Wytwórnia Wód Gazowych „S. Danielewicz” w Sieradzu.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy nad wymienionym przedsiębiorstwem powierza się Centralnemu Zarządowi Przemysłu Fermentacyjnego w Warszawie.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) wraz z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER PRZEMYSŁU ROLNEGO I SPOŻYWCZEGO

B. Rumiński

716.

ZARZĄDZENIE MINISTRA PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

z dnia 12 maja 1950 r.

w sprawie uchylenia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem pod firmą: „Fabryka Aparatów Termicznych — Roman Posławski” w Bielsku.

Na podstawie art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) oraz art. 1 dekretu Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Uchyla się z dniem 16 maja 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem: „Fabryka Aparatów Termicznych — Roman Posławski” w Bielsku, ustanowiony zarządzeniem Ministra Przemysłu i Handlu

z dnia 24 listopada 1948 r. (Monitor Polski Nr A-82, poz. 784).

§ 2. Centralny Zarząd Przemysłu Elektrotechnicznego, któremu powierzono przymusowy zarząd państwowy nad wymienionym przedsiębiorstwem, winien przekazać majątek przedsiębiorstwa w formie aktu zdawczo-odbiorczego osobie uprawnionej z potrąceniem poczynionych w czasie trwania przymusowego zarządu państwowego nakładów.

§ 3. Sporządzenie protokołu zdawczo-odbiorczego winno nastąpić w terminie do dnia 16 maja 1950 r.

KIEROWNIK MINISTERSTWA
PRZEMYSŁU CIĘŻKIEGO

K. Zemaitis

717.

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 15 maja 1950 r.

w sprawie ustanowienia przymusowego zarządu państwowego nad przedsiębiorstwem młynskim w Bochni.

Na podstawie art. 1 ust. 3 i art. 2 dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu pań-

stwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) w brzmieniu rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 25 maja 1927 r. (Dz. U. R. P. Nr 49, poz. 437), art. 14 rozporządzenia Prezydenta Rzeczypospolitej z dnia 28 grudnia 1934 r. (Dz. U. R. P. Nr 110, poz. 976) i art. 1 dekretu z dnia 1 września 1939 r. (Dz. U. R. P. Nr 87, poz. 545) zarządza się, co następuje:

§ 1. Ustanawia się z dniem 15 maja 1950 r. przymusowy zarząd państwowy nad przedsiębiorstwem młynskim w Bochni, ul. Wygoda 13, stanowiącym własność Mojżesza Stillmana.

§ 2. Przymusowy zarząd państwowy powierza się centrali spółdzielni z odpowiedzialnością udziałami: Centrala Rolnicza Spółdzielni „Samopomoc Chłopska” w Warszawie.

§ 3. Przymusowy zarząd państwowy sprawowany będzie zgodnie z postanowieniami dekretu z dnia 16 grudnia 1918 r. w przedmiocie przymusowego zarządu państwowego (Dz. Pr. P. P. Nr 21, poz. 67) z późniejszymi zmianami.

§ 4. Zarządzenie niniejsze jest natychmiast wykonalne.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich

718.

ORZECZENIE Nr 12 MINISTRA HANDLU WEWNĘTRZNEGO

z dnia 11 maja 1950 r.

wydane w porozumieniu z Przewodniczącym Państwowej Komisji Planowania Gospodarczego o przejęciu przedsiębiorstw na własność Państwa.

Na podstawie art. 3 ust. 1 i 5 oraz art. 6 ust. 1 ustawy z dnia 3 stycznia 1946 r. o przejęciu na własność Państwa podstawowych gałęzi gospodarki narodowej (Dz. U. R. P. Nr 3, poz. 17) oraz § 65 ust. 1 pkt. c) i § 71 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r. w sprawie trybu postępowania przy przejmowaniu przedsiębiorstw na własność Państwa (Dz. U. R. P. Nr 16, poz. 82), zmienionego rozporządzeniem Rady Ministrów z dnia 12 maja 1949 r. (Dz. U. R. P. Nr 29, poz. 212)

orzeka się:

Na własność Państwa zostają przejęte z dniem ogłoszenia niniejszego orzeczenia przedsiębiorstwa firm, wymienionych w załączniku.

Przedsiębiorstwa te umieszczone zostały w wykazach przedsiębiorstw, ogłoszonych we właściwych Wojewódzkich Dziennikach Urzędowych na podstawie zarządzeń

Przewodniczących Wojewódzkich Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw i co do przedsiębiorstw tych, po przeprowadzeniu postępowania, określonego w powołanym wyżej rozporządzeniu Rady Ministrów z dnia 30 stycznia 1947 r., zapadły postanowienia Głównej Komisji do spraw upaństwowienia przedsiębiorstw o przedstawieniu wniosku o wydanie orzeczenia o przejęciu tych przedsiębiorstw na własność Państwa.

Przedsiębiorstwa firm, wymienionych w załączniku, ulegają przejęciu na własność Państwa za odszkodowaniem w całości wraz z nieruchomością i ruchomym majątkiem oraz wszelkimi prawami, wolne od obciążeń i zobowiązań z wyjątkiem zobowiązań o charakterze publiczno-prawnym, zobowiązań na rzecz polskich osób prawnych prawa publicznego, zobowiązań na rzecz osób prawnych stanowiących własność polskich osób prawnych prawa publicznego, służebności gruntowych oraz zobowiązań, mających swe źródło w stosunku najmu pracy lub odpowiedzialności za czyny niedozwolone.

Nie mają znaczenia prawnego niedokładności w określeniu nazwy lub przedmiotu przedsiębiorstwa, jeżeli z orzeczenia wynika, o jakie przedsiębiorstwo chodzi.

Orzeczenie to jest ostateczne i prawomocne.

MINISTER HANDLU WEWNĘTRZNEGO T. Dietrich
PRZEWODNICZĄCY PAŃSTWOWEJ KOMISJI
PLANOWANIA GOSPODARCZEGO w/z E. Szyr

Załącznik do orzeczenia Nr 12 Ministra Handlu Wewnętrznego z dnia 11 maja 1950 r. (poz. 718).

Lp.	Lp. wykazu	Data i Nr postanowienia Głównej Komisji	Nazwa przedsiębiorstwa i siedziba	Przedmiot działania
1.	101	30.12. 1949 r. IA-330/49	Młyn Handlowy K. Kaziński—Wieruszów, pow. Wieluń.	przemiał zboża
2.	78	30.1. 1950 r. IA-337/49	Młyn Motorowy A. i M. Hejnowicz — Gostyń.	przemiał zboża
3.	87	27.9. 1949 r. IA-215/49	Młyn Walcowy Stanisław Krajewski — Grodzisk Wlkp.	przemiał zboża
4.	91	18.11. 1949 r. IA-159/49	Młyn Motorowy „Bracia Kowalscy” — Konin.	przemiał zboża
5.	92	20.4. 1949 r. IA-138/49	Młyn Motorowy „Kawka” — Goryszewo, pow. Mogilno.	przemiał zboża

Przedsiębiorstwo, wymienione pod lp. 1, ogłoszono w V wykazie (Łódzki Dziennik Wojewódzki z 1946 r. Nr 19, poz. 142), przedsiębiorstwa zaś, wymienione pod

lp. 2—5, ogłoszono w XII wykazie (Łódzki Dz. Woj. z 1946 r. Nr 30, poz. 290).

Redakcja i Administracja: Warszawa, ul. Bracka 20, Telefony: Redakcja 864-75, 867-28, Administracja 864-74.

PRENUMERATA „Monitora Polskiego” wynosi: cz. A — rocznie zł 1.800, półrocznie zł 1.000, kwartalnie zł 500. Cz. B — kwartalnie zł 750, obie części A — B — rocznie zł 4.600, półrocznie zł 2.300, kwartalnie zł 1.200. Prenumeratę „Monitora Polskiego” oraz ogłoszenia przyjmują Oddziały P.A.P.: Łódź: Piotrkowska 133, Kraków Rynek Kleparski 4, Katowice, Jana 11, Poznań, Mielżyńskiego 8, Bydgoszcz, Libelta 4, Wrocław, Traugutta 35. Konto czekowe P.K.O. Warszawa, Nr 1-4797.

Reklamacje z powodu niedoręczenia poszczególnych numerów wnoszą należy do Administracji „Monitora Polskiego” w terminie 10 do 15 dni po otrzymaniu następnego kolejnego numeru.